

лекционеръ, т. е. събирачъ на прѣдмети, събрани изъ корема на убити акули и крокодили. Всички тѣзи интересни прѣдмети образуватъ единъ прѣ-красенъ грамаденъ музей. И всѣки прѣдметъ тамъ си има, разбира се, своята история. Тѣй напр., въ колекцията (сбирката) се намира и единъ великолѣпенъ ножъ съ дръжка отъ слонова костъ: ножътъ е голѣмъ и дълъгъ около 20 сантиметра. Притежателятъ на тоя ножъ пжтувалъ по индийския океанъ. Той извадилъ ножа си и почналъ да го чисти, като го оставилъ на края. Въ това врѣме параходътъ се наклонилъ, и ножътъ полетѣлъ въ океана. Притежателятъ отначало се разтжилъ за загубата, но скоро се утѣшилъ. Слѣдъ нѣколко врѣме отъ парахода виждатъ да плува акула. Този часъ я улавятъ, издигатъ я нагорѣ и, когато я убиватъ намиратъ въ стомаха ѝ изгубения ножъ. Цѣлата работа се пояснява съ това, че акулитѣ иматъ привычка да слѣдватъ отдалечъ параходитѣ: тѣ знаятъ, че отъ тѣхъ се ще падне нѣщо, което тѣ веднага поглѣщатъ.

Еднажъ, около устието на Ориноко, отъ единъ параходъ забѣлѣзали акула, доста дълга, но слаба, която едва съ мъжки мъкне тѣлото си — може би болна, а може и умираща. Хващатъ я и, когато я убиватъ, намиратъ вътрѣ единъ джебенъ часовникъ съ доста дълъгъ чиличенъ кордонъ съ разни закачки по него. Всичко това той се приплело въ вътрѣшността на акулата, че се образувало възпаление, отъ което животното бавно мрѣ. На капака на часовника ясно личало името на майстора и нумера. По тѣзи знакове се разбрало, че часовникътъ билъ купенъ отъ единъ младъ морякъ прѣди една година. Тоя морякъ се впусналъ въ пжтъ